

ÜGYVÉDSÉG.

„Budapesti ügyvéd 1932.” felbontja reggeli postáját. Azelőtt, a jó időkben perlésre küldött számláktól, alapos studiumot igénylő információktól dagadó leveleket kapott; mai postája mindössze három vékony levelecske. Az elsőt olvasatlanul dobja el, egy régi számla kifizetését sűrgetik benne — a másodikat egy végrehajtó írja s arról értesíti a t. ügyvéd urat, hogy az árverés vevők hiánya miatt nem volt megtartható, ellenben legyen szíves az árverési hirdetmény díja és a sikertelen árverés költségei fejében felmerült 11 P. 20 f.-t postafordultával megküldeni; — a harmadik érdekesebbnek látszik: az ügyvédi kamara küldte: Ah, fut át a pillanatnyi remény és bohó idea ügyvédünk fején, bizonyára valami kedves megemlékezés; segítő kéz nyulik talán feléje a példátlanul nehéz existenciális harcok viharában; egy szózat talán: „itt vagyunk, ne félj, segítünk rajtad; csak kitartás barátunk; a jobb idők közelednek, mi kartársaid, veled vagyunk s nem engedjük, hogy a bajban és elkeseredésben elmerülj...”

A levél nem ezt tartalmazza; néhány soros hivatalos figyelemzetet arról, hogy ha a kartárs úr nem fizeti ki hátralékos kamarai tagdíját és nyugdíjjárulékát, akkor törlik a közmegebizást igénylő kartársak szolgálati jegyzékéből.

Dörzsöli a szemét szegény barátunk: jól olvasta, lehetséges ez?

Hiszen tudta nagyon jól, hogy a közmegebizásokból — néhány szerencsés kivételtől eltekintve — morzsák kerülnek ki az ügyvéd asztalára, de mégis morzsák, száz pengőcske, kétszáz vagy talán háromszáz pengőcske is, amelyből ki lehet fizetni azt a sokat emlegetett kamarai járulékot, törleszteni a köztartozásokat. Am a kamara másképp gondolkodik: te jó ügyvéd, előbb tized ki a fennálló kétszázegynéhány pengős tartozásodat, akkor majd módod lesz a közmegebizatas jótéteményében részesülni. Remélhetőleg ez ellen nincs kifogásod, hiszen bizonyára van egy kis tartaléktőkéd csekélyke tartozásod kiegyenlítésére: egyébként nem is tételezhető fel, hogy a hátralék más oknál fogva gyülemlett volna fel, minthogy „budapesti ügyvéd 1932.” kissé feledékeny és ahelyett, hogy kamarai hátralékait fizetné, zálogleveleket és külföldi értékpapirokat vásárol és házakat épít.

Nem tisztelt kamara, úgy véljük, nem a feledékenység okozta a tagdíjhátralékok felszaporodását és egyszerű körlevelekkel, ilyen és ehhez hasonló szelid nyomásokkal nem lehet a kérdést megoldani. Soha ily szörnyű időket nem élt meg az ügyvédség és ily időkben a kamarai autonómia terheinek nem szabadna még fokoznia az elkeseredést.

Megértenők, ha a kamara oly módon gondoskodnék — egyébként erősen redukálандó — budgetjének fenntartásáról és a nyugdíjjáradékok beszedéséről, hogy a közmegbízásokból befolyó díjakra vagy azok nagy részére törvényes elsőbbségi jogot szerez, olyformán, mint a pénzügyi hatóság, amely egy tévesen felvett befizetést sem utal vissza az ügyfélnek, csak akkor, ha igazolja, hogy köztartozása nem áll fenn; megértenők tehát, ha a kamara is ehez hasonló álláspontra helyezkednék és azt mondaná, hogy aki az én ajánlásomra vagy közbenjárásomra közmegbízathoz jut és abból jövedelmet húz, az tegyen eleget első sorban kamarai tagdíjfizetési kötelezettségének és csak ha nem áll fenn hátraléka, jusson hozzá a felesleghez; ennek az álláspontnak vitatható a jogossága; ámde fordítottan gondolkodni és a szegény hátralékost megfosztani attól a lehetőségtől, hogy a közmegbízathoz befolyó jövedelemből törlessze járadékát, még sem helyes és fel kell tételoznünk, hogy a körlevél nem volt egyéb egy rossz nyári tréfánál, mert elfvégre nem hihető, hogy a kamara vezetősége ne tudná, hogy mily idöket élünk és hogy az volna az intenciója, hogy közmegbízathoz csak néhány abszolút jólsituált kartárs kapjon.

Jobb ötleteket kérünk a bajba került ügyvédek megsegítésére és a kamara pénzügyeinek rendbehozatalára! F. P.

Változás a Magyar Jogászegylet ügyvezető titkári állásában. A Magyar Jogászegylet ügyvezető titkárának, dr. Kollár Lászlónak a folyó év május hónapjában bekövetkezet telhunya folytán az ügymenet folytonossága érdekében gondoskodni kellett Kollár László munkakörének betöltéséről. Dr. Oswald István, a Magyar Jogászegylet elnöke — az Egylet vezetőségével egyetértésben — az ügyvezetés teendőinek ellátásában való együttes közreműködésre a Magyar Jogászegylet titkárait kérte föl, az ügyvezetés igazgatási teendőinek központi ellátásával pedig dr. Ruhmann Emil kir. kúriai elnöki tanácsost, a perjogi szakosztály titkárát bizta meg.

A Magyar Jogászegyletre tartozó minden ügyben tehát ezentúl dr. Ruhmann Emil kir. kúriai elnöki tanácsoshoz (hivatali helyisége: M. kir. Kúria, I. emelet 9., telefon Aut.: 21-5—72.) kel fordulni.

IRODALOM.

Közjog. Összeállították és jegyzetekkel ellátták: Dr. *Térly Gyula*, Dr. *Némethy Imre* és Dr. *Térly Béla*. Magyar Törvények Grill-féle kiadása. I. kötet. Budapest, 1932. Noha e kötet tárgya voltaképen kiesik lapunk érdekköréből, mégis szükségesnek vél-